

Kl. 23:41
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte lovforslaget. Vi deler selvfølgelig som andre ønsket om, at ombudsmanden kan optjene pension også ud over det ottende år. Vi noterer os også, at vi på den her måde kan leve op til FN-konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Også forslaget om halvoffentlige og private selvejende institutioner og Ombudsmandens kompetence i relation hertil kan vi støtte, og det gælder også spørgsmålet om Ombudsmandens mulighed for at bygge sine udtalelser på almindelige humane synspunkter. I relation til det og den diskussion, der var i forbindelse med høringsfasen, hvor Integrationsministeriet var meget optaget af at få skrevet asylcentre ud af lovforslaget på det område, der handler om frihedsberøvelse, fordi anbringelse i et asylcenter ikke er frihedsberøvelse. Det er jo det, der er den gældende retsopfattelse, men det fik mig alligevel til at overveje situationen omkring asylcentre, netop fordi vi også her taler om, at Ombudsmanden skal kunne bygge sine udtalelser på almindelige humane synspunkter og også skal kunne forholde sig til halvoffentlige eller private selvejende institutioner.

Det, der er situationen, er jo, at vi i Danmark har nogle asylcentre, der er drevet af en privat organisation, Dansk Røde Kors, og nogle, der er offentligt drevne, bl.a. det kommunale center i Brovst. Jeg har tjekket det på Ombudsmandens hjemmeside og konstateret, at Ombudsmanden ved en enkelt lejlighed har inspiceret asylcenteret i Avnstrup og der gjort den forskel ret klar, at han jo ikke har nogen bemyndigelse over for Dansk Røde Kors, men alene over for Udlændingeservice, der har det endelige ansvar.

Jeg har derfor nu formuleret et spørgsmål, som jeg mener bør indgå i behandlingen her, for at finde ud af, hvad forskellen i Ombudsmandens kompetence egentlig er over for et kommunalt drevet asylcenter i forhold til et asylcenter drevet af en privat organisation. For jeg synes, at det er helt relevant – ikke mindst i lyset af den debat, der har været på det her område – at Ombudsmanden har fri adgang til og fuld kompetence over for asylcentre, uanset hvem der dri-

ver dem. De er en del af den offentlige forvaltning, og det er helt relevant, at ombudsmanden også her kan komme med udtalelser baseret på helt almindelige humane synspunkter. Så hvis han ikke kan det i dag, vil jeg foreslå, at vi skaber et sådant grundlag.

Så er der endelig spørgsmålet om Ombudsmandens rapporter, og der er jeg enig med den konservative ordfører i, at det er en relevant ændring. Vi havde jo en sag i forbindelse med diskussionen af EU-reglerne og Integrationsministeriet, hvor vi havde en uheldig situation. Man havde først en stor diskussion af Ombudsmandens foreløbige rapport, og da der så kom med kritik, som nok var kraftig, men på enkelte punkter imødekom nogle svar fra Integrationsministeriet, kom det nærmest i offentligheden til at fremstå som den rene frifindelse af Integrationsministeriet. Og det er jo sådanne set uhensigtsmæssigt, fordi processen egentlig er meget fin, i og med at man har den her dialogbaserede proces. Så det er en god idé, at Ombudsmanden selv kan udvise egendiskretion, med hensyn til hvornår de her ting skal offentliggøres.

Det sidste, jeg vil sige, er i relation til diskussionen om anvendelsen af betegnelsen ombudsmand. Det, vi skal diskutere i Retsudvalget er jo, om det ikke var nemmere, at det var Ombudsmanden selv, der påtalte det, når folk brugte begrebet uhensigtsmæssigt, frem for at det, som det har været hidtil, er Retsudvalget. Men jeg vil gerne ved denne lejlighed slå et slag for, at også de partier, der indimellem fremsætter forslag om andre typer af ombudsmænd, overvejer, om det ikke er hensigtsmæssigt – nu har vi jo også en forbrugerombudsmand, men lad så det være undtagelsen, der bekræfter reglen – at vi fortsat kun har én ombudsmand. Der har været en diskussion om en børneombudsmand, som man har det i andre lande. Der kunne man måske i stedet for vælge at sige: Så lad os lave et børnekontor hos den Ombudsmand, vi har i forvejen – så vi ligesom i fællesskab står vagt om, at Ombudsmanden er Ombudsmanden, og der ikke er andre, der også er ombudsmænd. Og hvis Ombudsmanden skal have flere opgaver, skal det foregå i regi af hans kontor. Det vil vi i hvert fald fortsat have som princip, selv om vi er fulde af forståelse for, at der kan være behov for bl.a. i relation til børnekonventionen og andet at opgradere arbejdet med også den konvention, ligesom vi her gør det med torturkonventionen. Vi støtter forslaget.